

היורש

כאשר נפטר השבוע בשחיין אליעזר לוי אפשטיין, מיסדו ובעליו של אחד מבתי-הדפוס הגדולים והמשוכללים ביותר בארץ (ראה תמורות), תמהו רבים מי יירש את נכסיו הרבים של המדפיס החתיק, ש- נפטר בגיל 70. כי לוי אפשטיין, שהתל את הקאריירה שלו בארץ בקיבוץ השומר-הצעיר ובשנת 1930 הקים את בית-הדפוס הפרטי הראשון שלו בארץ, נפטר ערירי מבלי להשאיר אחריו יורשים. רק מעטים ידעו כי יורשיו של המדפיס הידוע הוא לא אחר מאשר אלוף-מישנה אורי בן-ארי, מפקד חטיבת-השריון שבמלחמת-ששת-הימים, אפסדה את כיבוש ירושלים המזוהית כאחד כבשה את הרכסים שמסביבה. אורי, המכהן מזה מספר שנים כמנהל דפוס לוי אפשטיין, אומץ על-ידי בעל הדפוס הישן לפני מספר שנים, ככך, כדי למנוע מחלוקת בקשר לירושתו. אגב, לפני מותו הספיק אליעזר לוי אפשטיין להשלים את כל ההכנות להקמת הוצאת-ספרים גדולה ליד בית-הדפוס שלו. המיועדת להוציא לאור את יצירותיהם של סופרים ישראלים, שיתורגמו מייד גם לי אנגלית ולצרפתית, ואשר ספריהם יוצאו לאור בעת ובעונה אחת גם בארצות-הברית, לונדון ובפאריס. הספר הראשון שיצא בהוצאתו של לוי היה כנראה ספרו של הסופר יורם קליפא, שעלילתו מתרחשת בבית-משוגעים. אל רעיון מסביל השלום של הנולד הן זה הצטרף השבוע הרמטכ"ל השני של צה"ל, רב-אלוף יגאל ידין. בסימפוזיון עם עורכי מערב חזר ידין על תוכניתו של חיכ אורי אבנר, באמרו: "המחל שלנו הוא, שבמקביל לצבא-ההגנה לישראל לא קם במונה זו מכשיר מדיני אדיר, שמגמתו להשיג את השלום בדרך אחרות." בי אותה הזדמנות גילה ידין את אחת המטרות המדיניות של הממשלה הישראלית. הסיפור רב-האלוף: "יצחק רבין אמר פעם משהו בכיוון הזה וקיבל על הראש. לי מותר להשיג זאת: מטרתי היא להפיל את הממשלה בחלק מהארצות הללו (ארצות ערב) על-ידי תהליך של דמוקרטיזציה, שבעיקר בתוה יופלו המיטרים. זוהי המטרה!"

היורד

מסתבר כי ביקורו הפיתאומי של ציירי הקאריקטורות רענן לוריא בארץ היה קשור בחוויה שהשאיר לוריא בהרצליה. פיתו, לוריא הגיע ארצה כדי לברר את האפשרויות למכרה. במונטריאל שבקנדה, בה מתגורר עתה לוריא, הוא מחזיק דירת נוסטאלגיה בראשו של גורדי-שקום, ובה יש סאונה וריכתי-שחיה. לאלה ששאלו את

אורים

הרומן התוסס ביותר של השבוע נר-קם בין השחקנית הצעירה אורים יוטבת, בתו של אלימ חיים לנצח, לבין יעקב ("קובי") רכט, אחד מכוכבי להקת פיקוד מרכז. בה תברה גם איריס. אומנם נמשך הרומן הזה כבר זמן רב, אולם השבוע סימך כל אחד מהשניים, בסוד כמוס, לכל חבריו, כי הם עומדים לפני נישואין בתאריך קרוב מאוד. בין מורה-הדרך לתורים מליבה אל ("מייק") סטולוביצקי לבין ה-תעשיין הצעיר עוזר ורד. השניים ער-

לוריא אם פירוש הדבר שהוא יורד, ענה לוריא בשלילה. הצייר, שהגיע ארצה במטוס מיוחד במלחמת-ששת-הימים, הבטיח לחוש לעזרת המולדת גם במלחמה הבאה — כש תפרוץ ואם תפרוץ. "רק אם אחד כי עולם הוכיח בשנים האחרונות את דתיותו האמתית — זהו המלך הסעודי איבן סעוד, שרצה בומנו להרוס את קבר הנביא מוחמד, היות שהקבר עצמו הפך למקום פולחני. הוא נהג כיאשיהו, מלך ישראל, אשר ניתץ את גחש-הנחושט שמששה רבנו הקים, כיוון שהעם החל לעבוד את הנחש." דברים אלה יצאו השבוע מפיו של הפרו-ספור ישעיהו לייבוויץ הדתי, שניערך פוזיון על בעיית השטחים המוחזקים, בעיריית-עמנואל ברמת-גן. לייבוויץ הדתי, כתמיד, בקיצוניותו. טען הפרופסור הקשיש בין השאר: "אין הרהיבית קדוש יותר מ-דיר-הזירים של קיבוץ השומר-הצעיר"; "ישראל הופכת לרוזניה של המזרח התיכונ"; "מחול-השדים סביב הכותל הוא פרוסטיטוציה של הדת היהודית." אגב, בבית-עמנואל נערכת עתה תערוכת יצירותיו של הפסל יגאל ידין. מכיוון ששלושה מתוך ארבעת המשתתפים בחיכוה היו דתיים ורובו של הקהל היה דתי אף הוא, החליטה הנהלת-הבית לא לפגוע ב-רגשותיהם. רוב פסליהעירום של תומרקין כוסו בשקים. אלה מהפסלים שלא הספיק להם הכיסויים, היפנתה הנהלה אל הקיר, שן שאחוריהן של הגשים המפוסלות בעירום פנו אל הקהל. עבר ראיונות אחר גיל-תה הספיריטואליסטית מארגוט קלאוזן גילויים מעולם-הרוחות על גורלה של הצוללת דקו. מארגוט סיפרה כי בסיאנסים ספיריטואליסטיים, שהתקיימו הן בצרפת והן בישראל, הגיעו המשתתפים למסקנה זהה. גם הרוחות הצרפתיות וגם הרוחות הישראיות אמרו, שהצוללות דקו ומינרב נגדו ררו בידי כוחות אל-אנושיים לים השטור. עבר-ראיונות נוסף, זה הנערך באולם שרתון בתל-אביב, גילה אמוגן הערב, יוסף זינגר, גסות-רוח מעליבה. אחרי שהומין את באי-הקולות דוד גרינברג לתת-ראיין בערב זה, סירב להתיר לגרינברג לעלות על הבמה ולהיות מרואיין. הנימוק: גרינברג הופיע בגפא, מבלי שילוה על-ידי אף לא אחת ממוכבות הסרט. בשלב מסוים אף החל לצעוק על גרינברג: "אתה לא מעניין אף אחד, אתה עלה על הבמה בלי חתיכה!" תנועת אהדה לטייסי-השלום אייבי נתן התארגנה לאחריה דהקא בי הולנד. לאחר שעיתוני-הולנד פירסמו את דבר העמדתו של אייבי לדין, הוצפה מוכני רות בית-המשפט העליון בישראל במכתבים של אנשי-שם הולנדיים, התובעים לשחררו. בין שאר המכתבים המגיעים עבור אייבי נתן לאחורונה היתה גם הצעת-נישואין אחת. אחת מעריצותיו כתבה לו, בין השאר: "זעזוע קשה עבר עלי כשפורסם שאתה מואשם בי תשעה סעיפי אישום... בעדינות אני פונה אליך בהצעת נישואין ממשית. כדי שיהיה לנו טוב יחד, מוטב שהגדר למדינה נייטרלית וסולידית, ושם נוכל להמשיך לחיות בצניעה ובאשר, הרחק מהמדינה שלא רצתה ולא ידעה להעריך את מאמציו ואומץ

כשאחובה מרגו לין (22) התעניינה ב-אמנות, היא החלה ל-צייר, עסקה בעבודות-קרימיקה. אבל אמנות המזרח הרחוק מצאה חן בעיניה, והיא החליטה לימוד את השפה היפאנית. באחד השעורים, לפני שנה בערך, היא פתחה את ה-

בו ברגע לנסוע לכלא רמלה ולראות את רפי מקרוב. למזלה, היה זה יום ביקורים והסוהרים הירשו לה להיפגש עם רפי. למן הרגע ה- נפגשו בחדר-הברי קורים בכלא, נר-קמה ביניהם אה-בה עזה. על כך

ארוסתו של בליץ

סיפר בליץ: "ראיתי אותה והרגשתי ש-נשימתי נעצרת. שדבריהם חדשים קורים לי. הרגשתי רגש חוש — התאהבתי." למן אותו יום החלה אהובה לבקר את רפי בקביעות של אחת לשבועיים, ואהבתם הלכה וגברה. ידידי משותפים של בליץ ואהובה מרמתיים, שראו מקרוב את הקשר ש-נוצר, הציעו לנשים לבוא בבית ה-אירוסין. גם רפי וגם אהובה הסכימו. השבוע קיבל בליץ חופשה מן הכלא ל-4 שעות, נסע בליוויית סוהר לבית-ידידיו שברמת-השאר, התארס עם אהובה ב-הנחבת הרב ביטון, רבה של מגדיל, התחקק עם ארוסתו, גישק לה, כשכל האורחים עודדו את הזוג הצעיר בברכת מוליטוב. הכלא בלחיי ארוסתו והסוהר. הזוג ה-צעיר היה מחובק כל הדרך חזרה.

טרנויסטור שהיה בחדרה, ולפתע שמ-עה קול נפלא בוקע ממנו. באותו ה-רגע, היא החליטה שזה הקול הכי יפה ששמעה בחייה. אהובה הפסיקה את הכנת השעורים, התרכזה בתוכנית והופנטה. היא שמעה שהתוכנית הוכנה על אסיר-עולם רפאל בליץ (33), היושב עשר שנים בכלא. התוכנית נגעה לליבה, ועוד באותו יום היא שלחה אליו גלוייה. לפי הכתובת של בית-הסוהר בו הוא יושב. למרבית שמחתה, היא קיבלה תשובה כעבור שבוע ימים, ומאז נוצרו בין ה-שניים קשרי מכתבים.

באחד הימים, כשאחובה החליטה לע-זוב את המושב שלה ולרדת ליום אחד לתל-אביב, היא ראתה את תמונתו של בליץ בעיתון. התמונה לא תאמה את הדמות שציירה לעצמה, ועל כך החליטה

הזמרת

זמרת חדשה עומדת להצטרף למשפחה ה-מוסיקלית הישראלית. למרות היותה פניט חדשה בשדה הזימרה, אין היא אלמונית כלל. זוהי הזמרת גילה אלמגור, שבשיא הקאריירה שלה כשחקנית, גילתה לפתע את קולה. הראשון שגילה את התכונות המיוחדות של גילה היה המלחין יוחנן זרואל, שכבר לפני כשנה ניסה לשכנעה לשיר ב-אופן מיקצועי. גילה עדיין לא האמינה או ביכולתה כזמרת, למרות שכבר הופיעה ב-מחזה מוסיקלי כמו פטר פן. עד שבאחד הימים, בעת מסיבה שנערכה במועדונו של המלחין-הזמר היווני אריס סאן, נטלה גילה את המיקרופון והתלה לשיר. אריס סאן ממש נדהם משירתה. כעבור ימים מספר פר בא אליה ובידו ארבעה שירים שחיבר במיוחד עבורה. עתה מכינה גילה אלמגור

את תקליטה הראשון, בו יכללו, בין השאר, גם שיריו של אריס סאן. זמרת אחרת העומדת לחזור לעולם הזמר הישראלי היא זמירה זקן, שתטול חופשה בת שנה מן התיאטרון הקאמרי. בו היא מופיעה עתה. זמירה מתכוננת להכין לעצמה תוכנית-שירים מיוחדת. את המילים היא כותבת בעצמה והמנגינות יולחן בידי מלחינים מפורסמים. היא תופיע במשך שנת-חופשה במועדוני-לילה. תקיית קטנה אירעה בעת קונצרט-הבכורה של הכנר יהודי מנחין ביכלל החרבות השבת. שעה שהכנר ניצב על ה-במה והיה שקוע בנגינה, בקעו לפתע צעקות מן היציע. הצופים באולם סברו תחילה כי משהו מהקהל מוחה נגד עמדתו של הכנר. יהודי כלפי בעיית הפליטים הערביים. אך למ עז מהרה הסתבר, כי הצעקות יצאו מ-פיה של אשה שהזעיקה רופא. מנוחין עצמו לא הווי עפעץ גם בשעת הצעקות וגם כש-קמה באולם המולה, לאחר מכן, המשיך לנגן כאילו דבר לא אירע. שעה שבישר-עולה הפופולאריות של המלחניה הצעיר רה אלונה שוראל ושיריה מבוקשים ב-יותר בתוכניות ובקשתן, מסתבר כי מצבה הכלכלי של המלחניה אינו משגשג כל-כך. אלונה, שהוזה בניו-יורק, נאלצת להשתכר שם למחיתת כפסנתרנית — בקפה תל-אביב. אל שורת האמנים הישראליים המופיעים בניכר תצטרף בימים הקרובים גם הזמרת הצעירה דליה דינור. להקת השלום היש-ראלית, המופיעה בארצות-הברית, הזעיקה את דליה בדחיפות להצטרף אליה לסיבוב-הופעות בארצות-הברית ובמקסיקו. בהזמנ-נות זו תוכל דליה לפגוש סוף-סוף באחותה יהודית פרי, המשמשת שם כמנחת תוכ-נית-הרבי של להקת כרמון. איש המדור המרכזי בליבוש ועיקוב של משטרת ישראל, סמל שלמה צרפתי, משמש ככלכלן ה-מדור, הופתע לקרוא באחד מדו"חות המש-טרה על פעולת עיקוב שלו, את התיאור דלהלן: "הסמל צרפתי הריח את נעליו של החשוד והלך לפי הריח עד לביתו של ה-חשוד." הכוונה היתה, כמובן, לכלב הגישוש של הסמל צרפתי.

פסוקי השבוע

- השחקן אורי לוי, לאחר פעולת העונשין של צה"ל בשבוע שעבר: "אלפיים שנה היה קשה להיות יהודי. לא נורא אם שנה אחת יהיה גם קשה להיות ערבי."
- עו"ד ישעיהו לויט, על פרשת האונייה פואבלו: "האונייה פואבלו עוד תו-ריד את ארצות-הברית ביגון סיאולה."
- העיתונאית זיווה יריב, על פר-שת רדינג'י: "לא ידסקו יותר את השחורים. כולנו נהיה שחורים."

אינטימי

שנה האחרונה במונטריאל, קאנדה, ר-עבדה שם כפקידה בחברת התעופה. בעייה שהעסיקה השבוע רבים היתה: "מדוע סטר בעסקה-מיקוסק רפי שאר לי לאיש יחסי-הציבור ישעיהו ("שיש") קולר?" גירסת רפי היתה: "הצלתי את כבודי המשפחתי." לשיש עצ-מו אין תגובה על התקרית. לאחר שמייה מרושק, מי שהיתה דיילת-אחיר ונערת-זווה, נואשה מלהשיג את אהבת-חייה, אריק איינשטיין, הח-ליטה מיה, שלא לחת ולחזור אל חייו של אריק בבלת האחריות. היא החלה לח-זר במרץ אחרי אהבה המישנית שלה, המהנדס ה-ראשי של תדיראן, אברהם לשם, מי שהיה בעלה הראשון של א-לונה לשם, ש-הפכה אחרי-כך ל-אשתו של אריק, ולמרות גירוש-הם משיכה ל-התגרור איתו.

מייק